

Josefina López Mendoza

Geògrafa

“Molts llocs s’han convertit en parcs temàtics”.

Josefina Gómez Mendoza ha impartit una conferència a la Facultat de Lletres, convidada per la Revista d’Anàlisi Geogràfica, que publiquen de manera conjunta, els departaments de geografia de la UdG i de la UAB.

La geògrafa Josefina López Mendoza, catedràtica d’Anàlisi Geogràfica Regional, exrectora de la UAM i membre del Consell d’Estat, ha impartit una conferència en què ha defensat la necessitat d’abandonar la patrimonialització del paisatge, per entendre el paisatge com un patrimoni. La catedràtica ha enfilat el seu discurs des d’una perspectiva historicista, analitzant l’evolució dels processos que han dut Occident a una determinada percepció del patrimoni, dominada per la seva conversió en un instrument de demostració de poder. Una evolució, però, que tampoc no és uniforme, amb sensibles diferències entre nord i sud, entre França i Anglaterra, sobretot.

El fil conductor s’ha mantingut a través d’una extensa descripció dels dos escenaris –el camp i la ciutat– en què es manifesten els conflictes sobre els aprofitaments de l’espai, espai entès com un símbol de poder –com ho van fer els Àustries a Castella, als quals ha definit com uns “terranyons”. Una instrumentalització que ha tingut uns efectes modeladors que ha transformat el paisatge de manera definitiva i ha fet desaparèixer moltes de les característiques que els havia imprès el seu ús secular. Mendoza ha contraposat, doncs, la valorització dels paisatges vernaculars i ha esgrimit l’amenaça de la banalització del patrimoni. En el cas de la ciutat,

■ Josefina Gómez Mendoza a la Sala de Graus de l’Edifici Sant Domènec.

Cal defugir la instrumentalització del paisatge i ha defensat una excepcionalitat del paisatge que no es fa amb catalogacions

ha dit, “hi ha el risc que triomfi el que és urbà a costa d’allò que caracteritza la ciutat, en què la circulació s’imposi sobre l’habitar”. Ha assegurat que cal defugir la instrumentalització del paisatge i ha defensat una excepcionalitat del paisatge que no es fa amb catalogacions. Ha assegurat que molts llocs s’han convertit en parcs temàtics i ha alertat del perill d’imposar la nostra història a aquells que no han desenvolupat un discurs sobre el seu propi paisatge, perquè malgrat no tenir-ne una narració sí que tenen visions locals induïdes pel seu ús social.